

Thuis aan de Zuidas

Jarenlang opereerden de Goede Doelen Loterijen onder meer vanuit een aantal kantoorvilla's aan de Amsterdamse Van Eeghenstraat. Dat kon efficiënter, vond directievoorzitter Boudewijn Poelmann. In 2013 kochten de loterijen het al jaren leegstaande Winterthur-kantoor aan de Zuidas. De betonnen doos veranderde in een sprankelend, duurzaam gebouw. Met een opmerkelijke bijdrage van de 600 medewerkers.

De medewerkers van de Goede Doelen Loterijen (Nationale Postcode Loterij, BankGiro Loterij en VriendenLoterij) werkten jaren aan het Vondelpark. Een verhuizing naar de Zuidas was daarom

nogal drastisch. Om draagvlak te creëren, besloten Boudewijn Poelmann en zijn interieurontwerper Yolanda Loudon begin 2014 de wensen van de medewerkers te inventariseren. Loudon: "Dat

leverde een enorme wenslijst op. Behalve duurzaamheid, scoorden ontmoeting, ontspanning en huiselijkheid hoog. En een daktuin. Bijna alle wensen konden we honoreren!"

FOTO LINKS

Een zich vertakkende boomkolom draagt een bladerdak van aluminium panelen die zorgen voor een wisselende lichtinval.

(Foto: Michael van Oosten)

FOTO BOVEN

Zicht op het twee verdiepingen hoge auditorium.

(Foto: Michael van Oosten)

FOTO ONDER

Zicht op het atriumplein vanuit de entree. Op de vloer ligt zandkleurig natuursteen, in wisselende afmetingen.

(Foto: Michael van Oosten)

Toen Benthem Crouwel Architects een jaar later de bouwopdracht kreeg, wachtte het bureau dus een longlist met voorwaarden. Dat was wennen, maar de opmerking van een medewerker om 'het Vondelpark mee te nemen', bracht hen op het idee van een bladerdak. Zij stripten het bestaande gebouw en overkaptten de open binnenruimte. Twee hoge en drie kleinere, zich vertakkende kolommen dragen, als bomen, het dak dat het hele gebouw overkoepelt. Het

bestaat uit opengesneden, aluminium panelen die als een bladerdak het licht filteren. Omdat zij verschillend zijn gevouwen, valt er wisselend licht binnen.

Piazza

Benthem Crouwel Architects ontwierp een atrium met glazen balustrades. "Dat vonden we nogal afstandelijk", zegt Loudon. "We dachten meer aan een Italiaans plein. Opnieuw polsten wij, nu samen met de architecten, onze

FOTO LINKSBOVEN
Deel van de dynamische trap in het atrium. In de achtergrond de witte gevelpanelen in geperforeerd staal, waarvoor de medewerkers ontwerpen aandroegen.
 (Foto: Michael van Oosten)

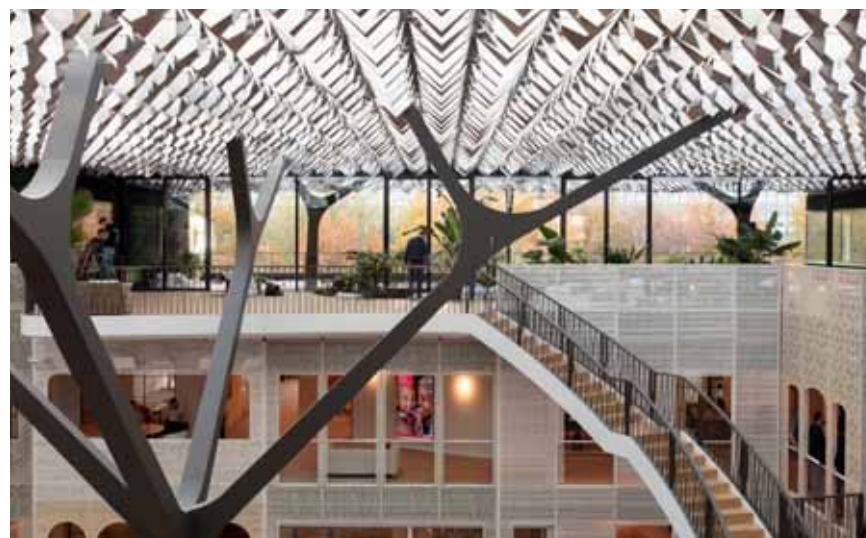
FOTO RECHTSBOVEN
De trap naar de daktuin verandert steeds van vorm en verbindt de speciaal ontworpen terrassen met elkaar. Medewerkers maken er nu spontaan een praatje of gaan er zitten.
 (Foto: Michael van Oosten)

FOTO ONDER
De daktuin en het bladerdak op de toegevoegde bovenverdieping. De open, glazen gevel haalt de natuur het pand binnen.
 (Foto: Michael van Oosten)

medewerkers. Nu met de vraag hoe zij zich het atrium voorstelden. We kregen vooral tekeningen van gevels, bogen en bloemen. Maar hoe vertaal je die in een balustrade die akoestisch, lichtdoorlatend en veilig was? Uiteindelijk koos men geperforeerd wit staal, waarop de gestileerde bogen, ramen, bakstenen en bloemen 1:1 zijn overgebracht. Het atrium wordt nu omzoomd door een keur aan gevels, waarachter je mensen ziet lopen en werken. Toch was het daarmee nog geen plein. Daarom werd D/DOCK ingeschakeld, een interieurbureau dat bewezen heeft voor zeer uiteenlopende opdrachtgevers te kunnen werken. We schrijven inmiddels 2016.

Terrassen en balkons

Interieurarchitect Edward van der Poll van D/DOCK suggereerde om langs de trap in het atrium terrassen en balkons te plaatsen. “Dat zou dat het ontmoeten

aanzienlijk versoepelen. Langs de aanvankelijk rechte trap liggen nu terrassen die met elkaar zijn verbonden. De trap klimt omhoog, maar verandert steeds van vorm. Medewerkers maken nu spontaan

een praatje en gaan er zitten. Overal staan planten die een groen spoor naar de daktuin vormen.” De vloer van het atrium werd niet glanzend – pleinen glimmen immers niet. Er ligt zandkleu-

rig natuursteen, in wisselende afmetingen. De kantoorvloeren zijn gestoffeerd met gevarieerde patronen en kleuren. Deze waren alleen kamerbreed leverbaar, maar zijn door Desso vertaald in 100 procent circulaire tegels. Zij suggereren tapijten waardoor de meubelen een huiselijk kader kregen. De cirkelvormige ledverlichting is willekeurig door de ruimte gestrooid. Ook weer om een kantoorgevoel te voorkomen. De vier hoeken kregen rode, oranje, groene en gele kleuren. Die verwijzen naar de verschillende loterijen, maar zorgen tegelijk voor een huiselijke materialiteit.

Open werkplekken

Hoe maak je in een dertien meter breed gebouw open werkplekken met voldoende daglicht? Van der Poll: "We konden geen klassieke gang met aan weerszijden kantoren maken. Aan de

FOTO LINKSBOVEN
Zicht op de lift en de witte, geperforeerde stalen binnen-gevels met doorkijkjes naar werk- en overlegplekken.
(Foto: Michael van Oosten)

FOTO RECHTSBOVEN
De warme kleuren, natuurlijke materialen en patronen geven het interieur de mediterrane sfeer van een Italiaans plein.
(Foto: Tessa Jol)

FOTO RECHTSONDER
Het met bamboehout betimmerde auditorium met in de wand uitneembare poefs. De stoelen zijn overgenomen en opnieuw bekleed.
(Foto: Tessa Jol)

FOTO ONDER
In de witte stalen gevelpanelen zijn architectonische en plantaardige motieven verwerkt, getekend door de medewerkers.
(Foto: Tessa Jol)

kant van het atrium zouden medewerkers dan nauwelijks daglicht krijgen. De directie wilde bovendien geen afgesloten kamers. Daarom ontwierpen wij een tachtig centimeter dikke 'wand' die zich door de ruimten slingert. Hij loopt niet door tot aan het plafond en sluit daarom niet af. Hierin kwamen aan de atriumzijde de garderobes, pantry's en kopieervoorzieningen. Aan de gevelkant hebben

we het client-service-center en andere afdelingen geplaatst.' Op deze tussenwanden hangen foto's, schilderijen en posters van de goede doelen die door de Loterijen gesteund worden. Ook maakt men er (tijdelijke) presentaties. Benthem Crowwel Architects bouwde een extra verdieping op het bestaande pand. De architecten ontwierpen losse volumes, gelegen in een daktuin als

FOTO LINKSBOVEN

In het interieur zijn de kleuren rood, oranje, groen en geel verwerkt die verwijzen naar de logo's van de verschillende loterijen. In combinatie met stucco, tegels en hout creëren zij een huiselijke sfeer.

(Foto: Tessa Jol)

FOTO RECHTSBOVEN

Het geperforeerde staal, de open trap met terrassen en het aluminium blad-erdak zorgen overal voor spannende doorkijkjes.

(Foto: Tessa Jol)

FOTO ONDER

De meubelen uit de oude vestigingen werden opnieuw gebruikt, zoals hier in het medewerkers-restaurant.

(Foto: Tessa Jol)

stadsvilla's in een park. De houten vloer van het interieur loopt op deze 'tuinverdieping' door en verbindt binnen met buiten. De daktuin is nog in wording maar oogt al veelbelovend. Restaurantafval wordt er omgezet in compost en een imker gaat er honing produceren. Aangesteld via Stichting DOEN, een fonds van de Goede Doelen Loterijen. Bijzonder zijn het metershoge

auditorium en de eigen tv-studio waar vanuit dagelijks Koffietijd en 5 Uur Live worden uitgezonden. In beide programma's staat het werk van de goede-doelen-organisaties en culturele partners centraal. Het auditorium, bekleed met duurzaam bamboehout, kan ook worden benut door goede doelen of scholen uit de buurt. De loterijen willen de buurt intensiever bij de organisatie te betrekken. Buurtbewoners zijn ook welkom op het buitenplein en in het (leer-) restaurant dat in januari opent.

BREEAM outstanding

De nieuwe huisvesting is zo duurzaam dat het een BREEAM-NL outstanding-certificaat kreeg. Op het dak liggen bijna duizend zonnepanelen die het pand energieneutraal, dus zelfvoorzienend maken. Verwarming en koeling gebeuren via een warmte- en koude-opslagsysteem. Ook de manier van slopen en bouwen werd gehonoreerd. Het vermalen beton van de oorspronkelijke gevels is hergebruikt. Voor isolatie is het biologisch afbreekbare isolatiemate-

riaal Mycofoam toegepast, van Postcode Lottery Green Challenge-winnaar Eben Bayer. Alle meubelen uit de vroegere panden zijn hergebruikt. Vaak voorzien van een houten passe-partout waardoor ze soepel in het interieur opgaan. Het regenwater wordt opgevangen om de toiletten door te spoelen. Overigens is geen wc hetzelfde. Ook hier dachten de medewerkers over mee.

De entreetrap stond aanvankelijk hoeks op het atrium. D/DOCK verplaatste hem zodat hij nu in het verlengde ervan ligt. Dat oogt veel natuurlijker. Organische 'eilanden' op de vloeren en boven de entreebalie leveren een plezierige akoestiek. Hun vorm verwijst naar de inrichting van de voortuin. Opnieuw een voorbeeld hoe binnen en buiten vloeïend in elkaar overlopen. Een wisselwerking die je overal in het gebouw verrast. Fraai hoe de natuur het gebouw omarmt, letterlijk dan wel gestileerd.

www.benthemcrouwel.com

www.ddock.com

www.loudonliving.nl

FOTO BOVEN
Detail van de aluminium panelen van het bladerdak. Deze zijn op zeven verschillende manieren opgevouwen zodat het invallend licht steeds verandert.
(Foto: Tessa Jol)

FOTO ONDER
Zicht op de nieuwe opnamestudio op de bovenverdieping. De houten betimmering en de doorlopende houten vloer leggen een verbinding met de vloer van de daktuin.
(Foto: Michael van Oosten)